

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה כח.

מסורת הש"ס

(ה) שבת קטן, (ז) (ז"ל
 אלעזר], (ג) שם קיף. (בינה
 ית: (ד, ר) יומא פד, (ה) (שם],
 (ו) "ע"ש היטב ונפיש"י
 דשם], (ז) "ע"ש], (ח) זכרות
 יט. ורש"י, (ט) "וע"ש חוס'
 מולין נט: ד"ה נמור],

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר שְׁמִשׁוֹן תְּמוֹת נַפְשִׁי עִם פְּלִשְׁתִּים וַיֵּט בִּבְחָ וַיִּפֹּל הַבַּיִת עַל הַסֶּרְנִים וְעַל כָּל הָעָם אֲשֶׁר בּוֹ וַיְהִי הַמּוֹתִים אֲשֶׁר הָמִית בְּמוֹתוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר הָמִית בְּחַיָּיו: שׁוֹפְטִים טו ל

גליון הש"ס

גמרא ורמא ליה יעקב
מינאה. עיין מגילה דף כג
ע"א תוספות ד"ה אמר
ולע"ק:

הגהות הב"ח

חילול השם. דליהו סברה אישטבע ועבר אשצועמיה: דגלי לה מעיקרא. משעה שגילתה לו אמר לה דעי שלא נשבעמי ולא אמרמי באלהא דישראל אלא לאלהא דישראל: אלא. מדבעי לאסויי נשבתא כמכה של חלל דמיא ולקמיה פירך כיון דהכי הוא היכי יומסמי מעובד כוכבים ולאמר רבי יוחנן כל מכה שממלין עליה ואת השבת אין מתרפאין מהן והכל לא גרס לה עד לקמן: פ"ג אלא כמכה של חלל דמיא אמר רב נחמן בר יצחק שאני נפדינא הואלי ומתחיל צפה וגומר בצמי נפשינא: מאי סימניה. למידע דקואל נפשינא: רמי מידי כי כרי ואסי

לעזי רש"י

מחבל של חטיון ואכלו כשהוא נזון
מאלד זימני מורק: כסא דהרסנא.
דג שטיגנאו בשומן היואל ממנו עס
הקמח: מאי עבדא ליה. מטרונא
לרבי יוסנן: מאשאל דאווא גנדפא
דאווא. שמן אשואל הממחי בצור
וסכנן ע"י אחד ממכני האווא על שיני
מבחון: טייעא. ישמעאל: קשייטא
דויסי גרעינין של זימס: דלא מלו
פילסא. שלא הביאו שליש וקלנאו

מִזְסָה רַע"י

גב היד וגב הרגל.
 שטקטן לקח ומקוץ (שבת
 יא) יגבע בזה את
 החומץ. לרפואה, דכל
 רפואה בשבת מותר לה רבנן
 שפיקת טעמין
 שיהא אכ מלאכת טעמן
 (ביצה יח), היש
 צעירינא. מולי העשר
 והמנינים ומתחיל כפה
 וגומר ציני מנינים ומקוץ
 (רמב"ם ט"ז, תע"ט). המשא
 ומועלי שבתא. יום ה'
 בשבת וערע שבת (שם,
 חילול השם. שיהא
 סבורה שעבר על שבעתו
 רבלי (שם),
 משיקרא. מהיחא שיהא
 גלי לה לא נשבעת קי מ'
 ארמין (שם). מוא סימניה.
 עבר עלי את החול הזה (שם). ומזהימי המנינ'
 ומשורירי. שעבר עליו הלילה (שם). כפא הדיסנא. דגיס מוט'
 שזמן מוח עשן שפדנאס קריון קיייל'
 רוביקי ריה דררי. דנען כפוט השנים
 סופירי.

א הִיא דְּהֵא קִי"ל צפ"צ
 וְעַלֶּיהָ אֶת הַשֶּׁמֶת: (א) גצ
 לְיִשְׁנָה קָמָה אֵין מִתְרַפְּאִין
 תְּחִיבָא אִי חֲזִי דְּמִקְלָקֵל בֵּה

מכה של חלל אין מתרפאין מהן מאי
 בינייהו איכא בינייהו גב היר וגב הרגל
 (ב) דאמר רב אדא בר מתנה אמר רב *גב
 היר וגב הרגל הרי הן כמכה של חלל
 ומחללין עליהן את השבת אמר רב זוטרא
 בר טוביה אמר רב כל מכה שצריכה אומד
 מחללין עליה את השבת (ב) אמר רב שמן בר
 אבא אמר ר' יוחנן יוהאי אישתא צמירתא
 כמכה של חלל דמי ומחללין עליה את
 השבת מהיכן מכה של חלל פירש רבי אמי
 זמן השפה ולפנים בעי רבי (ב) אליעזר כבי
 ושיני מאי כיון דאקושי נינהו כמכה דבראי
 דמו או דלמא כיון דגואי קיימי דכמכה של
 חלל דמו אמר אביי ת"ש (ב) ההחושש בשיניו
 לא יגמע בהן את החומץ חושש הוא דלא
 הא כאבי ליה טובא שפיר דמי דלמא תנא
 היכא דכאבי ליה טובא חושש נמי קרי ליה
 ת"ש רבי יוחנן (ב) חש בצפדינא אזל לגבה
 דההיא מטרוניתא עבדה חמשא ומעלי
 שבתא א"ל למחר מאי אמרה ליה לא צריכת

מבנה ש"ה ח"א. פ"ה שכנגד חלל הגוף וצירושלמי מפרש כל שהוא מן החלל ולפנים: **מבנה** ש"ג ח"ה. פי' היינו חולי שעלה שם מאלינו או שלא ע"י מכת חרב אבל מכת חרב אמרינן בכל מקום דמחללינן עליה את השבת כדאמר שמואל בסמוך האי פדעתא מחללינן עליה שבת דכנסה היא

איכא בינייהו גב היר. ה"ה דהוא
מצי למימר איכא בינייהו
פדעתא ומכא שהיא צריכה אומר:
בב. פ"ה מקום מושב השנים
זינצי"ש וקשה דקאמר
בסמוך כיון דקאשי ועוד בדפער אלו
טרטרות (חולין דף ע"ג): **ארי** אריא נמור
ככי ושיני ואין דרך להיות הזינצי"ש
נושרות וכן בהחובל (ב"ק דף צ"ג)
שימין תכלי ממו לכא דקל חבירה
שמע ובסוף המפקד (ב"מ דף מ"ג):
גבי הוא תורא דלא הי"ל ככי ושיני
למילכ לך נראה פלש כ"י כס שני
גדולות ומשלי"ס צלע"ו ושיני הם
האחרות **ט**: **תחלי** בח"א. יסקוהו
שחלים בחומץ קרש"ן וי"מ לשום על
המכה: **במילייא**. פ"ה חוק
כדאמרינן לקמן (דף ל) טיליא חריפא
דממרי זיקי ומיהו ממניו טיליא יין
חלש דאמר פרק מי שאלחו (גיטין
דף ע"ג) יריעא דכולהו טיליא חיוור:

רבינו חננאל

מכאן של חלל
תתפרצא מחלל לכל מלה
של חלל מחללית עליון
אשת השבת. אמר רב
נב ורוב חלל כמחלל של
אשת השבת. אמר ר' יוחנן
אמור ויראשון צבורות
של חלל
ימי: מורחב מכאן של
חלל מן השפת ולפנים
פשיטתו מה שהיא מאי
פשיטתו הואל ומתחלת
הפכה וגומרת בבני מעיים
מכאן של חלל ימי. ר' יוחנן
אמר שני ידיו רשע של
בני השנים: ר' יוחנן
אמר כבשיתא אולו בני
גבורות כבשיתא לאתסימי
מונה. והכי עבד הכי
הוא אמר ל
השבת מחללית עלת את
השבת אין מתפרצא מחלל
פשיטתו מחלל
השבת. ומפרקי
ר' יוחנן אמר חשבו
ומתיראן לא עשורט לו
כלום. ר' איני הוא ר'
אבהו אדרס חשבוטו
הכי יעקב מניחא סה
שקורקו ואולו לא מרור
אמר רבי אמי וליחור
סהסם עש סוקי הוא
הסתיקא לשקורקו. ומשני
אין דרורא ממונה
אין חשבוטו נפשיה
אין אבהו עני מינא
פסקינן נפשיהו אדרס
ממות נפשי עם פשיטתו:
ורושמי' הוא מוחלול
השבת רבנן אמר מן
רביע ממתחיל ליחסינן.
אמר רבי ליתמי:

אז צריכטא מאי אמר אשתבע לי דלא מגליתא אישבתע לה לאלהא ישראל לא מגליתא גלייה ליה למחר נפק דרשה בפירקא והא אישבתע לה לאלהא דישראל לא מגליתא אבל לעמיה ישראל מגליתא והאיכא חילול השם ידגלי לה מעיקרא אלמא כמכה של חלל דמיא אמר רב נחמן בר יצחק שאני צדינא הואיל ומתחיל בפה וגומר בבני מעיים ^אמאי סימניה רמי מידי בי כבי ומייתי דמא מבי דרי ממאי הוי מקרירי קרירי דחימי ומחמימי חמימי דשערי ומשוירי כסא דהרסנא מאי עבדא ליה א"ר אחא בריה דרבא מי שאור ושמן זית ומלח ^אומר בר רב אשי אמר משחא דאוואא בנדפא דאוואא אמר אביי אנא עבדי כולחו ולא איתסאי עד דאמר לי ההוא טייעא אייתי קשייתא דיתא דלא מלו תילתא וקלנהו אמרא חדתא ודביק ^אביה דדרי עבדי הכי ואיתסאי ורבי יוחנן היכי עביד הכי והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן כל מכה שמחללין עליה את השבת אין מתרפאין מהן ^אאדם חשוב שאני והא רבי אבהו דאדם חשוב הוה ^אורמא ליה יעקב מינאה סמא אשקיה ואי לא רבי אמי ורבי אסי דלחכוהו לשקיה פסקיה לשקיה דרבי יוחנן ירופא מומחה הוה דרבי אבהו נמי רופא מומחה הוה שאני רבי אבהו דמוקמי ביה מיני בנפשיהו יתמות נפשי עם פלשתים אמר שמואל ^אהאי פדעתא סכנתא היא ומחללין עליה את השבת מאי אסותא למיפסק דמא תחלי בחלא ^אלאסוקי גרדא דיבלא וגירדא דאסנא או ניקרא מקילקלתא אמר רב ספרא האי עינבתא פרווונקא דמלאכא דמותא היא מאי אסותא טיגנא בדובשא או כרפסא כטייליא אדהכי והכי ליתי עינבתא בת מינא וניגנדר עילוי חיוורתי לחיוורתי ואוכמתי לאוכמתי אמר רבא האי סימטא פרווונקא דאשתא היא מאי אסותא למחיהי שיתין איתקוטלי וליקרעיה שתי וערב והני מילי דלא חוור רישיה אבל חוור רישיה לית לן בה רבי יעקב חש בפקעתא

שהוא חזק. רבי אבהו הוה קרוב למלכות כדאמרין בסנהדרין (דף יד.) וכתובות (דף ט.) דנפק מימי בקראי: שאני. הדיא מטרוניתא דר' יוחנן: דרופא מומחא הוה. דאמרין לעיל (דף ט.) אם לאפסיה: פדעסא. פלג מנת חרב: למיפק דמא. של פדעתא אם יולא יותר מדאי: חגלי קרישורין בלעז'': לאסוקי. לעשות בשר שחיה המכה: גרדא דיכלא. עשב ששמו יכלא כי יגרדא. שגור רשעים ועומן אותה יגרדא עס יגרדא עס יגרדא ועושה מחבוצות ופועלים שהתרגולים מקרין באשפה. מאשפות ירים אביון מהרגמין מקולקלתא מרים חסוכא ה לענבא. מלג'ט בלעז'': פרוונקא דמלאכא דמיסוסא הוא. כלומר מסוכן הוא להמית: בלעז'': ושוחקים אותו עס הדבש: כרפסא. אפי' בלעז'': צעיליא. יין חזק מאד ומין יין תמא דמגרי ויקי: אדכי. צדוד שהוא מחזר אחר סממין אלו: עינכא בם מינא. עינכא מענבי גדולה ואם קטנה קטנה: וינגדא עליה. עילג עליה: חורסי תחורסי. לאצטבוע לבן ענבה נגוד בלעז'': פרוונקא דאישא הוא. ע"י חולי ששמו חמה הוא בל וסמי לא לה: שוין. נגדול ושומטת ומכה בצפורי: ואי חויר רישא. נחשבל להוציא הלימה היא רפואתו:

צפיקעא

[illegible]

(א) גי' רעניו 'ירושלמי' גראה שהוא כגוי' הרמב"ן בספר מורת האדם בשער הסכנה ופי' דרש סבר דלא הוי משה כל חלל ועי' גדה דף ק"ע ע"ב. (ב) לפנינו 'ירושלמי' הגירסא לוקטין לו עוקן עקרב בשמה ועי' פי' בפ"מ. (ג) אולי י"ל ונתנין עליה רמץ ו'ירושלמי' (לפנינו איתא ונתנינו עליה חמץ בפסח ואכן גי' רעניו גראה עיהר ודו"ק).